

„Det nu foreliggende forslag til rigsretslov er *i det væsentlige identisk med loven fra 1939*, dog naturligvis med de ændringer, som forskelle mellem grundlovsforslaget fra 1939 og den nuværende grundlov har nødvendiggjort; således forskelle med hensyn til rettens sammensætning, virkekreds og kompetence.

Det må erkendes, at forslaget er stærkt præget af loven fra 1852, hvorover det er bygget, og at det nok ville være muligt at forme det knappere, bl. a. ved i vidt omfang at henvise til retsplejelovens regler, og i et mere nutidssvarende sprog. Jeg har imidlertid ment at burde fremsætte forslaget væsentligt i samme skikkelse som den, i hvilken loven af 1939 blev vedtaget, idet jeg tillægger de hensyn vægt, som kan tale for at tilstræbe en fylldig, selvstændig beskrivelse af den rettergangsmåde, der skal finde sted i disse særlig vigtige sager.

Idet jeg iøvrigt tillader mig at henvise til lovforslaget og bemærkningerne hertil, skal jeg gøre opmærksom på bestemmelsen i § 2 om *rigsrettens sammensætning*. Denne paragraf knytter sig til grundlovens § 59, hvor det bestemmes, at rigsretten består af *indtil 15* af de efter embedsalder ældste ordentlige medlemmer af rigets øverste domstol og et tilsvarende antal af folketinget efter forholdstal for 6 år valgte medlemmer. Da Højesteret i øjeblikket består af 15 medlemmer, er det i lovforslagets § 2 bestemt, at *samtliges Højesterets dommere har sæde i rigsretten*. Såfremt antallet af Højesterets dommere skulle blive forhøjet, måtte rigsretsloven derfor ændres, således at kun de efter embedsalder 15 ældste bliver medlemmer af rigsretten. En ændring af loven vil derimod være uforuden, såfremt højesteretsdommernes antal måtte blive formindsket. Da en forøgelse af højesteretsdommernes tal kun vil kunne ske ved lov, vil det i påkommende tilfælde ikke volde nogen vanskelighed samtidig at gennemføre den fornødne formelle ændring af rigsretsloven.“

Lovforslaget mødte i folketinget tilslutning fra alle sider og gennemførtes enstemmigt med en række ændringer, som ikke var af indgribende art.

Af lovens paragraffer skal de første 14 gengives:

§ 1. Rigsretten påkender de af kongen eller folketinget mod ministrene anlagte sager.

For rigsretten kan kongen med folketingets samtykke lade også andre tiltale for forbrydelser, som han finder særdeles farlige for staten.

§ 2. Rigsretten består af *de ordentlige medlemmer af Højesteret* og *et tilsvarende antal af folketinget efter forholdstal for 6 år*